

מדינת ישראל

הכנסת השנייה

פרוקול מט. 39

אשישיבת, ועדת הכטשים שהתקיימה
ביום ג', ט"ז בשבט תשי"ב (12.2.52)
בשעה 9.00.

נוכחים:

י. גורי - יו"ר
ז. סוזיב
י. בדר
ש. דיין
א. ציזלינג
א. גניחובסקי
ח. אדיאב
ק. לוז
י. רוקח
י. פרדר
ס. קלמר
א. הרצפלד
ס. סנה
ד. שרי
י. סדלין

מזמנים:

א. קפלן - שר האוצר
ד. יוסף - שר המסחר והתעשייה
מר פורת - משרד המסחר והתעשייה
מר קסטנר - משרד המסחר והתעשייה
מר קרליבך - אגוד המו"לים
מר לפידות - אגוד המו"לים
מר זילברג - אגוד המו"לים
מס ספינק - משרד האוצר
מר בזק - מזכיר

סדר היום:

1. הספקת ניר לעתזונות.

היו"ר י. גורי:

אני פותח את הישיבה, אני מקבל בכרכה
את משלחת המו"לים, ואבקשה להשמיע את

דברה.

מר קרליבך:

לפני שנה הגישה ועדת הניר של הכנסת הראשונה את מסקנותיה. אין לי מה להוסיף ולגרוע מהן, והלואי והיו מקיימים אותן. הוועדה היא קבעה ראשית שיש לקנות ניר לעתונות במרוכז ובמועד באותה המנה המינימלית, כי אם אין קונים במרוכז בהתחלת השנה - משלמים לבסוף יותר בעד כמות קטנה יותר. מאז, נשמעה הטענה שאפשר לקצץ את תבנית העתונים. החברים יודעים בודאי, שרוב העתונות שלנו היא מפלגתית, ואם טורידים מהתבנית של 4 עמודים ומשאירים רק את החלק המפורטטיבי גרידא - לא יהיה אע"פ אצאך הפרש בין עתון לעתון. עם כל הקיצוצים שהונהגו - הרי ישנו מינימום אחד לעתון יומי: 4 עמודים. נמצאת לפני סטטיסטיקה נפורטת של אונסקו האוטרט שישנן רק שתי ארצות בעולם בהן מופיעים העתונים ב-2 עמודים: יפן ואינדונזיה.

נשמה לי שאילו היה ניתן פרס בינלאומי

לחסכון בנייר עתונות - היתה מדינת ישראל מקבלת אותו. לפי הסטטיסטיקה הבינלאומית, אין מדינה הקונה כל-כך מעט ניר כישראל והמספקת כמות עתונים לאחוז גדול כל-כך של קוראים במדינת ישראל. העתונים המאוחדים באגוד המוצלים מוציאים יום יום 235 אלף טפסי עתונים, לפי חישוב רשמי שנעשה לפני שנה. לכמות כזו של עתונים אנו מקבלים באורח רשמי קרוב ל-1900 טון לשנה, כלומר מכסה חודשית של 154 טון. אולם התצרוכת קרובה למעשה ל-200 טון. המדובר הוא בהקצבות הרשמיות ולא על מלאי מקרי של מפלגה זו או אחרת בשנה שהיתה ברוכה בבחירות. מיכסה רשמית זו היתה מספיקה בכל ארץ תרבותית אחרת לכל היותר ל-150 אלף טפסים ליום. מהו איפוא הפלא אצלנו? שני טעמים לכך: האחד - מכיון שמכל המדינות מופיעים ה-עוננים בכל אמות השבוע, ונוסף לכך ביום אחד בשבוע, על פי רוב ביום א', הם מופיעים בתכנית מוגדלת. אצלנו, מופיע גליון יום ששי על חשבון הגליון שאינו מופיע ביום שבת, בו בזמן שבשאר הארצות הוא מופיע 7 ימים בשבוע. הטעם השני הוא - שמתוך 235 אלף טפסים, מופיעים 122 אלף טפסים כבר היום בשני עמודים - הכוונה לעתוני הערב ולכל העתונות הלועזית, פרט לאחד. פיגוש הבר, ש-46% של העתונים מופיעים כבר היום בשני עמודים.

לפי כל הממדים התצבותיים המקובלים בעולם,

יש צורך, לשם התפוצה והביקוש הקיימים, לפחות ב-3.000 טון ניר, וזאת מבלי להתחשב בגידול האוכלוסייה, הן על-ידי כניסת מתגוררים למעגל הקוראים, והן על-ידי העלייה החדשה. לכן, לא נוכל להתפסק ב-1952 ב-1800 טון.

אפילו אם נשווה את כמות הניר לגולגולת

לשנה לעתונים בארץ שאין בה עתונות חופשית, כמו בבולגריה - ניווכח שהתצרוכת שם היא 1,5 קילוגרם לגולגולת, בו בזמן שאצלנו זה 1,2 ק"ג. רק אם נשווה את עצמנו לארץ בה ישנם עשרות מליונים אנאלפבתיים, כדוגמת הודו - נגיע לתצרוכת ניר לגולגולת המתקבלת על דעת.

על עצם המאמצים שעשינו כדי להתגבר על

הקשיים, ועל הצעות מעשיות להספקת ניר - יספר לכם מר זילבר.

בש/שב

מר זילבר:

אנו מייצגים 17 עתונות יומיים, מכם 11 עבריים. עד יוני 1950 קיבלו עתונות אלה סכמת ניר של 175 טון לחודש. מאז קוצצה התבנית מ-32 עמודים לשבוע ל-28, והסכמה ירדה ל-154 טון לחודש. בתלספת הניר שניתן ל-3 השבועונים לילדים, מסתכמת הכמות הניתנת לנו ב-160 טון לחודש. אך יחד עם זאת הוכפלה האוכלוסיה העברית בארץ, והתפוצה גדלה. יתר על כן - מאז הקמת המדינה נכנסו לתחום העיתונאי היומי דברים נוספים ובעיות שהעיתונאי מצווה להעלותם.

קוצצו הניר בעולם באה מ-3 מקורות. הארצות המסודרות ~~אאאאאאאאאאאא~~ והמתוכננות מסדרות את קניות הניר על-ידי התקשרויות בחוזים עם ספקים לזמנים ארוכים, מ-5 ועד 25 שנה ויותר. לגבי קניות אלה - נקבעים המחירים באופן מיוחד על-ידי התאגדויות הספקים. המקור השני הם העודפים של בתי-החרושת. גם לזאת יש צורך בהתקשרויות ~~במקדמים~~ המקור השלישי, שבו אנו תלויים כל הזמן, הוא השוק החופשי, שהוא גם השוק השחור בעולם בענף הניר. המחירים ב-1950 היו: במקור הראשון, של ההתקשרויות לזמן ארוך - 128 דולר לטון, מעודפי בתי-החרושת - 190 דולר לטון, ובשוק החופשי - 270 דולר לטון.

בשנת 1951 קנינו כ-20000 טון ניר בשביל העתונות היומית, בזמן האחרון קנו שני מקרים בשוק הניב בעולם המאפשרים לנו להסדיר אחת לתמיד את בעית הניר: אוגרי הניר בעולם התחילו תחת לחץ מסניהם להציע לשוק ניר, וזה השפיע על הורדת המחירים, כך שברגע זה משתווים כמעט מחירי השוק החופשי למחירי העודפים, אם-כי הם רחוקים מאוד ממחירים על-פי חוזים. מדאיגה העובדה שחל ייצוב בירידת המחירים ולאור המחסור לניר בעולם - יש חשש לעליית המחירים חדשה. אל לנו איפוא להמשיך את ההזדמנות הזמנית הזאת.

ישנה ועדה בינלאומית לחלוקת חומרי גלם ממינים שונים. היא עוסקת בחלוקת ניר עתונות רק בחלוקות לשעת חירום. לעת-עתה קיימה ועדה זו 3 חלוקות לניר עתונות בחלוקות. בחלוקה הראשונה לא ידענו אפילו על קיום מוסד זה, בחלוקה השנייה, באוגוסט 1951, נכשלו בהנמקתנו לפני הוועדה, ובחלוקה השלישית - לאחר שגייסנו יידיים לעזרתנו - קיבלנו 400 טון, מתוך החלוקה של 6.000 טון. ההשג כאן הוא בפירצה שנוצרה באי-ההבנה לצרכינו.

בהסתמך על שתי עובדות אלו, אנו טוענים ~~אשהגיע~~ זמן להסדר הבעיה. פעולת רכישת ניב עתונות צריכה להיעשות לכל המאוחר במחצית השנה לקראת השנה הבאה. גם אם נספיק עוד לעשות משהו השנה, נצטרך להוציא לניר עתונות כ-480 אלף דולר, לעומת 600 אלף דולר שהוצאנו על אותה כמות ב-1951, הואיל ו-180 אלף דולר כבר הוצאו, נצטרך לכל שנת 1952 הקצבה של 300 אלף דולר, כלומר 25 אלף דולר לחודש. גם כזה יש חסכון של 120 אלף דולר לעומת 1951.

בש/שב

בגלל מצבנו במטבע זר, לא מספיקה

חתימתנו על הסכם התקשרות, ויש צורך בפתיחת אשראי. מסיבה זו ביקשנו
מהאוצר להתחייב מראש להקצבה חודשית שוטפת כדי שנוכל לממן את הקניה
באופן מתוכנן מראש, כדי שנוכל לשמור על חבנית העתוננים ולחסוך במטבע
זר על אותה כמות ניר.

מר לפידות:

ישנה בעיה מיוחדת של אספקת ניר
ל"אטר". לפי שעה נמצא עתון זה
מחוץ לאגוד העתוננים היומיים, מכיון שאינו מקבל מהממשלה הקצבת ניר.
העתון התחיל להופיע ביוני 1951, וזה החודש ה-7 שהוא מתפרנס מניר
שהגיע מידידים בארצות-הברית. אך ניר זה כבר אזל, וזה חודש שני
שהעתון נאבק עם קשיי הניר. כולכם מכירים את ערכו של עתון זה, והייתי
מבקש שכאשר ידובר על אספקת ניר לעתוננים - יקחו גם את "אטר" בחשבון.

מר סרליבר:

אני רוצה להעיר שמספרם של העתוננים
במדינה אינו שונה הרבה לגבי תצרוכת
הניר. אחוז האנשים הקוראים שני עתוננים הוא אפסי. מצד שני - יש ברכה
בריבוי עתוננים כי הם יוצרים מקומות עבודה בטוחים ומכובדים. אגב, ישנם
3 עתוננים יומיים הנמצאים מחוץ לאגוד: "אטר", "שערים", ו"אליום".

א.מ. גניחובסקי:

ברצוני לשאול מהי תפוצת העתוננים
העבריים ומהי תפוצת הלועזיים.

כן ברצוני לשאול מדוע קיים באגוד
המו"לים השעטנו הזה של עתוננים לועזיים ועבריים. אני חולק על ההנחה
שלשם יצירת מקומות עבודה יש צורך בריבוי עתוננים; ישנם מספיק מקומות
עבודה פרודוקטיבית מחוץ לזה.

שאלה שלישית: למה שתקו העתונאים
כל הזמן, והקימו בהלה רק כשהניר כמעט אזל?

שאלה רביעית: מהי הכתובת לדאגה

לניר?

א.צ. זלינג:

האם מגיע לאגוד ניר שלא דרך הצנורות
הרשמיים, בצורת יבוא ללא תשלום,

מתנות וכדומה?

שאלה שניה: שמענו שישנם 3 עתוננים

מחוץ לאגוד; האם ישנם תנאים מצד האגוד המגבילים את החברות בו?

ח. אריאב:

מהי לפי דעתכם כמות הניר שכדאי
להזמין עששיו כדי להתגבר על משבר

הניר?

י. רוקח:

מיהו המזמין והקונה של הניר?
מי ניהל את המשא-ומתן עם האגוד
הבינלאומי לחלוקת חומרי גלם? האם ישנן ארצות שאפשר לקבל שם ניר
תמורת תפוחי-זהב, ~~אמריקא~~ למשל? שמענו שמוציאים כל יום 235 אלף
טפסי עתוננים; מהם אחוז החזרות, כלומר כמה לא נמכרים?

י. פדרר:

ברצוני לשאול כמה בשוונות ליבוא
ניר ניתנו במשך 4 חודשים האחרונים

לאגוד

בש/שב

שנית - שמענו שהאוצר הסכים להקציב 25 אלף דולר לחודש למשך 4 חודשים כדי להבטיח את הקניות. אך באה ההתערבות שלילית מאד המשרד למסחר ולתעשייה. בראוני לדעת אם דבר זה מתאים לאמת.

שלישית - שר המסחר והתעשייה אמר שמכום של 300 אלף דולר בשנת 1952 הוא מתקבל על הדעת, אלא שהוא צריך לדאוג גם לשבועונים. בראוני לשאול את האגד אם הוא מוכן להפריש ממכום זה כמות של 45 מון לחודש לשבועונים?

ז. שווייב:
ההפרש בין המחיר המקסימלי ששלמנו למון ניר עתונים, 372 דולר, ובין המחיר המינימלי, 128 דולר, הוא מבהיל. אני רוצה לשאול איזה מאמצים נעשו כדי להגיע למקורות הניר הזול.

האם קרו מקרים, שקנו ניר במחיר יקר יותר בגלל שיקולים של חוזים מסחריים וכדומה?

ע. קרלפנד:
העתונות היומית הלועזית יורכת כ-20% מהתוצרת הכללית בנייר עתונים, כלומר 60 אלף טפסים יחודך 235 אלף. השעמנו בין העתונים העבריים והלועזיים הוא כפוי על-ידי הקניה והחלוקה המרוכזת של הניר.

הכתובת שלנו לקבלת ניר עתונים הוא כרגע משרד המסחר והתעשייה, אם-כי אני מבין שבמה שנוגע להקצאת מטבע זר - הוא פונה לכתובת אחרת.

קשה לקבוע כמה ניר מתקבל מחוץ לסידור הרשמי. נקבע, שעתון בודד יכול להזמין ניר ביבוא ללא תשלום בגבול 20% מהמכסה הקבועה. מחוץ לזה קיימים מקורות המפלגה, הברוכים ביחוד בשנה כזו של בחירות ושל מהנות מחוץ-לארץ. אבל כרגע אין עוד האעות ליבוא ללא תשלום, ואין לנו גם תקוה לתוספת פרמית.

המבדק לתפואת העתונים קבע גם שאחוז ההזרות אצלנו הוא הקטן ביותר האפשרי, ואינו עולה על מקסימום של 10%.

מר זילבר:
אאאץ להודעת שר המסחר בכנסת שמענו לראשונה על קנית 200 הטונות האחרונים. מחודש אוגוסט 1951 לא ניתן לנו אף רשון ליבוא ניר, והשתמשנו בנייר מושאל ממקורות שונים (הועד הפועל של ההסתדרות למשל). 150 טונה ניר שניקנו בקנדה ויגיעו כנראה ברואר, עלו 250 דולר לטון.

ישבנו עם המפקח על המטבע הזר, והוא הסכים להסדר של 25 אלף דולר לחודש. אפשרות המימון ברגע זה היא רק ל-100 אלף דולר, ואחד האנשים הקרובים לעתונות הסכים לקחת על עצמו את סידור מימון 200 אלף הדולר הנוותרים. על ביטול עניין זה נודע לנו בשיחתנו עם שר המסחר והתעשייה.

השבועונים צרכים כ-500 עד 600 מון לשנה, וזה כולל גם את העתונים הלועזיים המופיעים 3 פעמים בשבוע.

לא ידוע לי מקרה שכיוונו אותנו למקורות קניה יקרים יותר, פרט לעובדה אחת שהיתה קשרה בחוזה עם פינלנד. לדעתנו, המקור הזול והנותן ביותר הוא קנדה. אנו חושבים שלו יכולנו להשא מקנדה חוזה גם על כמות חלקית - היו מדברים איתנו אחרת גם בשוודיה, מכיון שיצא שמנו כלקוחות טובים לשוק השחור

בש/שב

לניר.

את המשא-ומתן עם הוועדה הכינלאומית לחלוקת חומרי גלם, ניהל משרד החוץ באמצעות השגרירות בושינגטון. המחלקה הכלכלית של משרד החוץ עשתה במיטב יכולתה/בענין זה, וכל היוזמה שבאה מצדנו זכתה לעזרה מצדה.

היו"ר י. גורני:
בשלב זה של הדיון, אני יכול רק לומר שוועדת הכספים תעשה כמיטב יכולתה כדי לסייע בידי האיגוד להשיג את מבוקשו. אני מודה למשלחת.

(המשלחת יוצאת. שר המסחר והתעשייה נכנס.)

שר האוצר א. ספלון:
לאחר שבררתי את הדברים, קיבלתי את האינפורמציה הבאה:

ראשית - אין שחר לדברים שכאילו קיימת התנגשות בענין זה בין משרד האוצר והמשרד למסחר ולתעשייה.

שנית - נכון שהיינו מוכנים שהסידור הכספי שנמסר עליו קודם יצא לפועל. אחד הבנקים הסכים לפתוח אקרדיטיבים ואנו מוכנים, בהסכמה עם משרד המסחר והתעשייה, להבטיח את הסכום של הקרדיטיב למען ניצול ההזדמנות לרכישת נייר, כלומר 25 אלף דולר לחודש.

יש לדעת שכל הקצבת מטבע חוץ לדבר אחד, נעשה על חשבון דבר אחר. ישנם כאן חברים היודעים, למשל, שהגיעה לארץ אביה עם מספוא שנשלחה הנה כאשר הובטח לנו טיידר כספי שלא יצא לפועל. אנו נמצאים עכשיו במצב טראגי, שהסחורה במצאת במחסנים, ואנו חייבים להבטיח למשק החי אספקה, לפחות עד יוני, אז נקבל יבול מקומי. היום היתה צריכה ללוא אנחת מספוא שניה. הצלחנו לשחרר שלישי מהאניה הראשונה.

אם מפקינים המשא-ומתן עם פינלנד - תפתר השאלה על הצד הטוב בצורתו, וגם במקרה שזה לא יסתדר - יש בכונות להענות לתביעה של 300 אלף דולר לשנה.

שר המסחר והתעשייה ד. יוסף:
ברור שישנו הבדל בין גישתי לבעיה זו לבין גישתם של המו"לים. העתון הוא עסק, והם דואגים לו. אני צריך לדאוג לכל העסקים בארץ וגם לצבור שיקבל כל יום עתון. לכן השתדלתי לשכנע אותם שיסכימו לצמצם את תבנית העתון.

אני חושב שהמו"לים של העתונים היא הקבוצה המאושרת ביותר בארץ מבחינת יבוא חומרי גלם. הייתי מאושר לו ידעתי שעניני המזון מסודרים כמו עניני הניר לעתונים. שמעתי פעם מאחד המו"לים שעתון הוא חשוב יותר מלחם. אבל אני סבור, שהצבור הרחב היה בוחר בלחם על-פני עתון. כשאני ציגש לענין זה, רצוני הוא לספק את כל הצרכים, גם של העתונים אבל גם של שאר הדברים.

בעצם, אין בדרך-כלל מקום לבהלה ולחרדה בשטח זה. נכון הוא, שהחודש אנו נמצאים בטאוקה, ויש צורך להצטמצם קצת כדי לעבוד את התקופה הקשה. אבל אם לא תהיה לנו תקלה מיוחדת - מצבנו יהיה כדלקמן: התצרוכת אאאאא השנתית לניר עתון היא: לעתונות היומית - 1920 טון, לארבעת העתונים הבלתי-מאורגנים - 120 טון. לשבועונים - 500 טון. לדפוס הממשלתי לכולל את צרכי

המבט) - 200 טון, לרזרבה - 60 טון, ובסך-הכל - 2800 טון לשנה. מכיון שהתצרוכת בינואר ובמחצית פברואר היתה 315 טון, והנהגנו חסכון של 70 טון על-ידי הקיצוץ - יש צורך מעתה ועד סוף השנה ב-2385 טון, כדי לספק את הצרכים הנורמליים של 4 עמודים וכו'.

יש לנו עכשיו סידורים להשגת 2288 טון, ורק אתמול הסדרתי עם האוצר השגת מקור נוסף של 100 טון. יש לשאוף סידור לכל השנה. בעוד ימים אחרים יגיעו 50 טון ניר, ועד סוף החודש יגיעו עוד 210 טון מטריאסט.

לפני ההסדר הרשמי, היו צריכים העתונים להשתמש ב-160 טון ניר לחודש, אך למעשה הם השתמשו ב-180. איני יודע אם הם השתמשו בכל הכמות רק לעתונים. אך עובדה היא, שכל הספרות הפונוגרפית מודפסת על נייר עתונות.

אנו צריכים, אפוא, להתגבר רק על החודש הזה, על-ידי-כך שהעתונים יופיעו 3 פעמים בשבוע רק על 2 עמודים. ברור שאנו לא נוציא מטבע זר כדי לתת לעתונים ניר נוסף תמורת החסכון הנהוג עכשיו, אך נשתדל להשיג ניר כדי להחזיר את ההלוואות שהעתונים לקחו.

י. רוקח:

האם יש למשרד המסחר-והתעשייה השפעה על מתן רשיונות לעתונים חדשים? כן ברצוני לשאול אם לא רצוי להכין רזרבה של סנת-ברזלשל ניר לסך חודש אחד לפחות?

מחוץ ל-28 עמודים בשבוע, אני חושב שרצוי להקציב ניר מיוחד בערב החגים למוסף-ספרותי, דבר שיעלה את המורל של הצבור.

אני מציע להקטין את הפרופורציה בין העתונות הלוועזית והעברית, ולהעמיד את העתונות הלוועזית על מקסימום של 15%.

י. פרדר:

אני רוצה להעיר שוועדת הניר המליצה בין השאר לבדוק אם כל השבועונים המקבילים ניר בהקצבה מופיעים באמת.

א. צילינסקי:

שמענו מפי המשלחת כי עד עכשיו הם היו מזמינים את הניר, והפעם הם שמעו מעל במת הכנסת על ההצמנה הממשלתית של 200 טון ניר. רציתי לדעת מה תוכן השינוי הזה בנוהג.

כן שמענו מפי המשלחת, שאין האגוד סגור בפני מישהו, אלא שהחברות בו תלויה בהקצבת ניר ששבילן. כאן שמענו שגם העתונים הבלתי-מאורגנים מקבלים ניר; כיצד מתישב הדבר?

אספקת הניר נמצאת בקיצוב; האם הממשלה מרשה דרך אחרת להבאת ניר לארץ? אני חושב שדבר זה מביא לידי התחרות בהשפעה על דעת הצבור.

אנו נוהגים עכשיו בקיצוץ תבנית העתון, ואפילו 28 עמודים אינם אצא כה הרבה. נחוץ, לכן, להגן על הצבור מפני כיסוי שטח גדול מהעתון במודעות גדולות. אם קיימת כאן בעיה של הכנסה לעתון - אפשר להעלות את מחיר המודעות. אני סבור, לכן, שמותר להגביל את גודל האותיות ושטח המודעות.

בש/שב

א.ס.ג.ניחובסקי:

בעצם, 38% מעתונות הכומר היא לועזית, מכיון שאין עתוני ערב לועזיים. ישנם אנשים הנמצאים שנים רבות בארץ וקוראים עדיין עתונות גרמנית, למשל. צריך להחליט, שלא ינתק ניר לעתון לועזי, אם לא יהיה בו דף אחד בעברית.

אני רוצה לציין, שבגלל חוסר ניר באתי-אפשרי כמעט לקנות היום חומשים וסידורים.

ד.שדר:

דעתי היא, שעל העתונות הלוועזית להצטמצם לשבועונים. אבל אם תתקבל גישה זו - איני סבור שצריכות להיות לנו שפות לועזיות מיוחדות.

אני מפנה את תשומת-לב השר לרשימה של הפירסומים הרשמיים, שאני רואה בהם כפילות רבה.

כפי ששמענו, מגלים המו"לים יוזמה רבה בהשגת מקורות לקניית ניר. איני מבין, איפוא, מדוע מתחיל המשרד לעסוק בקניית ניר.

מ.קלמר:

ישנם עתונים לועזיים המשרתים אנשים הנמצאים בארץ שנים רבות. ביחוד לאור בעיית המטבע הזר, אני חושב שאין היום מקום לשני העתונים הגרמניים. כן יש להודיע לשאר העתונים הלוועזיים שבעוד 3 שנים, למשל, הם יצטרכו להפסיק את הופעתם.

שר המסחר והתעשייה ד.יוסף:

למען יהיה ברור: אין כל חילוקי דעות בינינו שרצוי כי העתונות תופיע ב-28 עמודים לשבוע. זאת היתה עמדתי מאז ומתמיד, אם-יכן לא תמיד ניתן הדבר.

אני שמח לשמוע כאן הצטרפות לדעתי, שיש להפסיק את המודעות הגדולות בעתונים, שבין השאר גם פוגעות בטעם הטוב.

ברור שבמזומנים אפשר לקנות במחיר זול יותר, וכאשר קשורים בחוזים מסחריים - קשורים גם למחיריים. ידוע שהאביון קונה תמיד ביוקר.

שר הפנים הוא הנותן רשימות חדשים לעתונים. באפשרותי רק לבקש אותו, וכן עשיתי, לא לתת רשימות חדשים, אלא במקרים יוצאים מהכלל. אפנה אליו שוב ואומר לו, שאין לי ניר בשביל עתונים חדשים, כי הקצבתי כבר את כל הניר לשנת 1952.

ברור שרצוי מאוד שתהיה לנו זרבה של ניר לחודש, כפי שהדבר רצוי גם בשאר הענפים. אך כרגע אין קיימת אפשרות לדבר זה. ביחס לחגים - העתונים יכולים להופיע אז בתבנית מוגדלת על-ידי שימוש בניר של עתון יוף החג שאינו מופיע.

לא טיפלתי עד כה בהגבלת העתונות הלוועזית, מכיון שלא רציתי לעשות זאת ללא תמיכה צבורית. אם הוועדה תמצא לנחוץ להגיש לממשלה הצעה בענין זה - אשמח לקבלה.

אני רוצה להעיר שעם כל החיוב שיש בקבלת הניר מהוועדה הבינלאומית לחלוקת חומרי-גלם - ישנה גם הגבלה אחת: אסור יהיה לנו אז להשתמש בנייר עתון לכל שימוש אחר.

איני סבור שביבוא צריך להמצא בידי המו"לים, כי אין זה טבטיח שהניר ילך לצרכים שלשפתם נועד.

בש/שב

איני רואה סיבה למסור את היבוא דק להם, ואני עושה זאת באמצעות היבואנים והמדפיס הממשלתי.

במשך השנה שעברה ושני החודשים האחרונים - הגעו לארץ 135 טון ניר בצורת מתנות ויבוא ללא תשלום. אם-כי איני חסיד גדול של היבוא ללא תשלום - איני חושב שאנו צריכים לאסור זאת באופן מוחלט. איני חושב שזה גורם להתחרות בהשפעה על דעת-הקהל, מכיון שישנו הסכם בין העתוננים, שעל כולם לצאת בתבנית שווה.

ביחס לפרסומים הרשמיים - הקיטה הממשלה וועדה בין-משרדית שמתפקידה לאשר כל הוצאה ממשלתית לבדוק אם לא קיימת כפילות בהוצאות.

ביחס לסידורים וחומשים - אני מבקש שהענין יובא לידיעתי ואני אספול בזאת, כי איני חושב שזה חשוב פחות מעתננים, ואולי עוד יותר.

אכין את סיכום הוועדה בענין זה, ואביא אותו לישיבת מחר לפי שורה.

הינ"ר י. גורני:

הישיבה בעולה.

הישיבה בעולה בשעה 13.20.